

Bárczy István a demokratikus blok polgármesterjelöltje.

A haladó pártok tömörülése várható. — Ünnepestélyes deklarációval kezdi meg az új törvényhatóság munkáját. — A demokratikus blok 128, a Ripka-párt 23, a szabad-elvűek 8 és Wolffék 91 mandátumot kaptak.

Első programmpont: új külföldi kölcsönt szerezni a fővárosnak.

A választások lezajlása után most feszült érdeklődéssel várja a főváros népe, hogyan fog alakulni a helyzet a városházán? Egy bizonyos: az ellenzéki bloknak abszolút többsége van a többi pártokkal szemben, de főlegnyét könnyen elveszitheti a kinevezett 64 tag bekapcsolódása révén. Azt híresztelik, hogy ezek a kinevezettek Ripka Ferenc kormánybiztos zászlaját fogják követni s ilyenformán új tömör egység kapcsolódik az együttesbe. Ha igaz a hír, hogy a kormánybiztos hívei fognak szaporodni a kinevezettek utján, akkor ezen a csoporton van a suly. Éppen ezért nagyon időszerű a kérdés: merre hajlik a kormánybiztos és csoportja, jobbra-e vagy balra.

mélyében. Az a férfi áll ismét a főváros élére, aki naggyá tette, kulturálttá és tényezővé világviszonylatban is. Sok szakember kerül ismét a főváros ügyeinek terére, akik bizonyára több hozzáértéssel, mint bosszúérzettel kísérik azt, ami kisöpörni való. Egy percig sem hirdetett bosszuhadjáratot sem Vázsonyi Vilmos, sem más baloldali politikus. A leszámolás megtörtént. Most az alkotás idejének kell következnie. A demokratikus blok legelső sorban arra törekszik, hogy a főváros régi külföldi kölcsöneit végleg rendezze és újabb külföldi kölcsön felvételét előkészítse.

Hír szerint a főváros törvényhatósági bi-

közönségének a jólétét a szíven viseli, csak egy cél lebeghet: az alkotó munka újra-felvétele. Ennek vannak anyagi és erkölcsi előfeltételei, ezeket kell — nézetem szerint — mindenképp megteremteni. Rendbe kell hozni a főváros pénzügyeit és azután rögtön megindítani az építkezést. Ez nemcsak azért fontos, hogy egészséges lakást lehessen biztosítani azoknak, akiknek nincsen, hanem ez ma ugyyszólván életfeltétele a főváros iparának és kereskedelmének, amelyet talán hozzásegíthet ahhoz az első lépéshez, mely a fellendülés felé vezet. Folytatni kell a közgazdasági alkotások kiépítését, elsősorban a kereskedelmi és ipari kikötőt, amely a Nyugat és a Kelet forgalmának a közvetítési lehetőségével nagy perspektívát nyújt a kereskedelem és az ipar jövőjének. Általában minden lehető el kell követni, sőt a lehetetlennek látszót is meg kell kísérelni az ipar és a kereskedelem érdekében, mert ezek a város létének és fejlődésének a természetes alapjai. Ha az ipar és a kereskedelem virágzik és nyújtani tudja az anyagi eszközöket, akkor lehet szó a kulturális, szociális, közegészségügyi és egyéb intézmények létesítéséről és továbbfejlesztéséről. Az erkölcsi előfeltétel pedig abban áll, hogy bizalmat lehet-e kelteni a városháza iránt itthon és kifelé egyaránt? Az kellene, hogy Budapest egész lakossága a magáénak tarthassa a városházát, ahol a hivatalokban a pártatlanság és az egyenlő elbánás uralkodik, a kulturális intézmények pedig kizárólag a maguk tiszta és nemes hivatásának a szolgálatában állanak. Akkor bizonyára hamarabb megjönne a bizalom kifelé is és hozzájárulna ennek a szeretett városnak a boldogulásához.

LEDERMANN MÓR:

— Az építkezések haladéktalan megindítása az első legfontosabb feladat. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban vissza kell állítani a telekértékedőt is. A közmunkák és közszállítások terén érvényesüljön a takarékoság és igazságosság elve. Nyilvános pályázat alapján győzzön a legolcsóbb, s minőség szempontjából legjobb ajánlat. Kivételt — megfelelő korlátok között — csak a kisipar javára szabad tenni. A városi magánüzemeket meg kell szüntetni, nemcsak papíron, hanem valóságban is, a közüzemek anyagellátásánál pedig központosításra van szükség. Az élelmiszer olcsóbbá tételét a városi fogyasztási adók és vámok megszüntetésével és a piaci helypénzek leszállításával kell előmozdítani. Az ezekből származó jövedelemforrásokat eddig kihasználatlan luxusadók pótolhatják Bécs példájára. Végül pedig arra kell törekedni, hogy Budapest ismét gazdasági gócpont legyen: a vidéki termelés forgalmának és a transitókereskedelemnek székhelye. Ehhez természetesen a főváros kezdeményezése mellett a kormány hozzájárulására is szükség van.

ÉBER ANTAL:

— Engem, aki pártokon kívül állok, az vitt az ellenzéki listára, hogy segítsek megdönteni azt a katasztrofálisan gyenge közgazdasági és pénzügyi vezetést, amelyet a fővárosra a Wolff-párt kíméletlen autokráciája jelentett. A főváros közönsége szempontjából örövendek, hogy ez az autokrácia a választások eredménye által megbukott. Szerintem a pénzügyi és közgazdasági vezetésnek három főirányt kell maga elé tűznie. Először sürgős rendezését a külföldi adósságoknak és e téren a tárgyalásokat teljesen le kell terelni arról a szerencsétlen utról, ahová azokat a Wolff-párt tehetetlensége irányította. Másodszor szakértő kézzel való gyors szándását a fővárosi üzemeknek és pedig leépítését a fölösleges üzemeknek és kommercialis alapra fektetését azoknak, amelyek megmaradnak. Harmadszor oly költségvetés egybedállítását, amely lehetővé teszi a sürgetően szükséges közegészségügyi és gyermekvédelmi reformok azonnali széles alapokon történő megvalósítását. Végül mulhatatlanul szükséges, hogy a főváros erélyes védelmezője legyen a kereskedelmi és ipari érdekeknek, aminek az elmúlt öt évben nyomát se láttuk. Remélem, hogy az új közgyűlés világnézleti szelmalomharcok és áldatlan pártküzdelmek helyett ezeknek a sorsdöntő kérdéseknek a helyes megoldására irányítja tevékenységét.

KÖRMÖCZI ZOLTÁN dr.:

— Én a régi maradok, elvben és célkitűzésben egyaránt. Ha kell, harcos a demokratikus és liberális eszmék mellett, de inkább békés munkása leromlott közegészségügyünknek, a közoktatási és szociális ügyeknek. Kórház, iskola, gyermekvédelem, tuberkulózis, népegészségügy, prostitúció stb., stb., mind-mind olyan kérdések, melyekkel egy melegsívű orvos szeretettel foglalkozhatik és ezen munkájának igenis lehet és kell is üdvös hatásának lenni az egész polgárságra.

KOLLÁR LAJOS:

— Mindenképp a pénzügyi helyzetet kell szcnnálni. Áldozatok árán is lakásokat kell építeni. E cél megvalósítására külföldi pénz-

A közgyűlési pártok vezérei.

Bárczy István.

Vázsonyi Vilmos.

Sándor Pál.

Ripka Ferenc.

Wolff Károly.

Ugron Gábor.

Peidl Gyula.

A legvalószínűbb és egyuttal a leglogikusabb is, hogy Ripka Ferenc csoportja egy percig sem áll szolgálatába a reakciónak. Azért állt ki a porondra, hogy vétót kiáltson Wolfféknak, tehát a reakció elleni harc adja meg létjogosultságát, amiből viszont következik, hogy csak a progresszív pártokkal együtt csinálhat politikát. Ripka Ferenc és Vázsonyi Vilmos, valamint a szocialisták igen sok kérdésben könnyen megérthetik egymást és együtt is működhetnek.

A liberális pártoknak és a mérsékelt csoportoknak most kell behizonyítaniok, hogy van taktikai érzékük, tanuságot kell tenniük arról, hogy nem szóban, hanem cselekedetben akarják értékesíteni annyiszor hangoztatott szeretetüket az ország fővárosa iránt. Hiába szó hia álmokat Wolff Károly: tömör egység áll vele szemben, a 128 tagu blok, a 8 tagu liberális csoport és maga a Ripka-párt is, amelyekkel bajosan tud közös nevezőre helyezkedni. Elképzelhető az a lehetőség is, hogy az ellenzéki blok polgári pártjai bizonyos fokig elkülönülnek a szocialistáktól s ebben az esetben a középpártokkal együtt urai tudnak maradni a várospolitikának. Minderre természetesen a közeli hetek adják meg a választ.

Egy már bizonyos: Sipőcz Jenő polgármester bucsuzni fog a polgármesteri széktől. Méltó utód fogja követni Bárczy István sze-

zottsága június 3-án ül össze először a váci-utcai városi parlamentben. Az első közgyűlés természetesen csak formális lesz, amikor hivatalosan is megalakultnak jelentik ki a bizottságot. Ezen az ülésen előreláthatóan a pártok vezetői ünnepélyes deklarációt tesznek. Ugy értesülünk, hogy ezután csak még egy ülést tart a törvényhatósági bizottság, amelyen a különböző albizottságokat alakítják meg és ezután nyári szünetet rendelnek el. A törvényhatósági bizottság komoly működését tehát csak szeptemberben kezdi meg s ekkor dől el, hogy mely pártok működhetnek együtt az alkotó munkában.

A fővárosi törvény értelmében az új városatyáinkat hat évre választották olyan módon, hogy háromévenként a tagok fele kilép s helyüket póttagokkal töltik be.

Nyilatkoznak programjukról az új városatyák.

Az Ujság kérdést intézett az ujonnan megválasztott városatyák nagy táborához. Megkértük az új bizottsági tagokat, mondják el néhány összefogó mondatban programjukat, ismertessék, hogy mit akarnak megvalósítani a városházán. A válaszok alább következnek:

DÉRI FERENC dr.:

— Mindenki előtt, aki a főváros sorsát és teni. E cél megvalósítására külföldi pénz-